

ПОСЛАННЯ ПРЕЗИДЕНТСТВА ТЕРИТОРІЇ

Бенкетувати словами Христа

Пророк Нефій писав: “Бенкетуйте словами Христа; бо ось, слова Христа скажуть вам усе, що вам треба робити” (2 Нефій 32:3).

Нефій вибрав слово “бенкетувати”, щоб описати, як нам слід вивчати, а не тільки читати Писання. У видінні його батька, Легія, дерева життя, важливо звернути увагу на те, що тільки ті, хто “весь час міцно трима[ли]ся” за жезл із заліза, або слово Боже, змогли постійно куштувати плоди дерева, або благословення Спокути Ісуса Христа. Цей плід і ці благословення наповнили їхні душі надзвичайно великою радістю (1 Нефій 8:12, 30).

Пророки навчали про наслідки непослідовного або нерегулярного вивчення Писань. Президент Гарольд Б. Лі навчав: “Якщо ми не читаємо Писання щодня, наші свідчення слабшають, наша духовність не поглиблюється” (*Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* [2000], 59).

Я зустрів багато членів Церкви, які стали нещасними, тому що вони без заповзяття насолоджуються плодами євангелії. Кожен з них перестав щодня вивчати Писання. Без щоденного духовного живлення ми духовно слабшаємо, так само, як ми слабшаємо фізично без щоденного фізичного живлення. Коли ми

припиняємо щоденно вивчати Писання, ми неминуче слабшаємо у свідченні, зобов’язанні і духовності, що в кінцевому підсумку призводить до страждань, не радості.

Президент Гордон Б. Хінклі навчав: “Ви можете думати, що ви надто зайняті. Десять або п’ятнадцять хвилин на день з Писаннями, а особливо з Книгою Мормона, може дати вам чудове розуміння великих вічних істин” (“Rise to the Stature of the Divine within You,” *Ensign*, Nov. 1989, 97).

Президент Томас С. Монсон навчав: “Священні Писання є незмінним путівником у нашому житті. Познайомтеся з тими уроками, яких навчають Писання. Дізнайтеся про історичні умови і підґрунтя притч Учителя та настанов пророків. Досліджуйте їх, ніби кожен з них промовляв до вас, бо так воно і є” (“A Time to Choose,” *Ensign*, May 1995, 97).

Я свідчу, що якщо візьмемо зобов’язання вивчати Писання щодня, а потім будемо це робити, то Святий Дух свідчитиме нам про істини, які ми відкриємо. Ми отримаємо духовне живлення, розумове та емоційне піднесення. Ми відчуємо Дух Господа, Який скеровуватиме і направлятиме нас. Як обіцяв Нефій: “Свят[ий] Дух покаже вам усе, що вам слід робити” (2 Нефій 32:5).

Ми не можемо витерпіти до

**Президент
Ренделл К.
Беннет, 1-й
радник СЕТ**

кінця без напарництва і скерування Святого Духа.

Щоденне вивчення Писань сім’ями і особисто запрошуватиме Дух в наші домівки і в наше особисте життя. Нам буде показано, що робити. Ми маємо обіцяння, що якщо ми бенкетуємо словами Христа і діємо за спонуканням Духа, то Дух прийде, якщо ми робитимемо це.

Я свідчу, що Ісус Христос живе. Він є нашим Спасителем і Викупителем. Бенкетування Його словами, як написано й навчено пророками, принесе світло і радість в наше життя. “Отже, якщо ви просуватиметеся вперед, бенкетуючи словом Христа, і витерпите до кінця, ось так каже Батько: Ви будете мати вічне життя” (2 Нефій 31:20). ■

Ми об'єднані євангелією

Катерина Сердюк, Київський Український кіл, Печерський приход

23 серпня у Печерському приході Київського Українського колу пройшов музично-поетичний вечір. На перший погляд—звичайний захід. Але все ж було в ньому щось особливе, про що хочеться сказати.

У зв'язку з військовими діями на сході України в Києві зараз проживає багато біженців з Донбасу. Ось і у Печерському приході з'явилися гості. Серед них—родина Сичових з Донецька. Брат Володимир, колишній хореограф, пише вірші. Його дружина, Людмила—професійна скрипалька.

Одна з трьох дочок, Анастасія, навчається в консерваторії на відділенні скрипки. В нашому приході також є поет—Леонід Денщиків. Ось так і виникла ідея провести вечір поезії і музики.

У програмі вечора лунали вірші Володимира Сичова, Леоніда Денщикова, Лідії Любарець, Наталі Фокіної. Глядачі насолоджувались чудовою музикою у виконанні Людмили і Анастасії Сичових. До них приєднався юний музикант Олексій Ткаченко з Донецька. Всі із задоволенням слухали вокальні виступи,

підготовлені Оленою Ніколаєвою. Таланти всіх наших братів і сестер принесли багато радості присутнім. Наші серця переповнювала любов один до одного.

Ми віримо, що з часом у нашій країні все впорядкується, а світло євангелії, яке об'єднує нас, допоможе не сумувати і долати труднощі. Ми пам'ятаємо слова апостола Павла: “Бо ви всі сини Божі через віру в Христа Ісуса! Бо ви всі, що в Христа охристілися, у Христа зодягнулися! Нема юдея, ні грека, нема раба, ані вільного, нема чоловічої статі, ані жіночої, бо всі ви один у Христі Ісусі!” (Галатам 3:26–28). ■

Учасники заходу

Сестринський марафон

Ольга Гаврилова, Українська Дніпропетровська місія, Миколаївський приход

Президентство Товариства допомоги обмірковувало, як залучити більше сестер до програми індексування і до більш активного виконання програми візитних сестер. Дізнавшись про те, що і в інших приходах вже проходять подібні заходи, було вирішено, що це чудова ідея й для нас. Усім сестрам було запропоновано протягом шести місяців проіндексувати 600 імен, а також регулярно і з більшою старанністю відвідувати своїх сестер. Для заохочування був обраний ідеальний подарунок—книга Джеймса Талмейджа “Ісус є Христос”.

Більше половини сестер відгукнулися на заклики, зобов'язавшись виконати умови марафону. Після того, як 6 місяців минули, були перевірені результати. Навіть, якщо комусь не вистачило зовсім трошки, щоб досягти мети, їх старанність і наполеглива праця були все одно відзначені, бо деякі з них ніколи раніше не індексували взагалі. Активніше почала працювати й програма візитних сестер.

Олена Губкіна, аби навчитися індексувати, спеціально придбала комп'ютер та підключила Інтернет у себе вдома. Вона ніколи раніше не користувалася комп'ютером і спочатку їй було навіть важко друкувати. Але вона вирішила, що спробує проіндексувати в 10 разів більше імен. Кожного дня вона приділяла цій роботі одну годину. Ось що вона говорить: “Іноді партії були дуже важкими, і в мене з'являлося бажання відмовитися, але потім я подумала: “Мені треба спробувати”. Вона молилася і щосили намагалася знайти відповіді і рішення приходили, незрозумілий почерк відкривав свої таємниці.

Ольга Федорова також вирішила зробити більше 600 імен. І це їй вдалося! Результат, якого вона досягла, перевищував намічений план у три рази!

Багато хто з сестер спеціально приходив у приход і залишався після зборів для індексування, тому що вони не мають можливості займатися цим вдома.

31 серпня відбулася церемонія нагородження сестер, які успішно закінчили марафон. Їх виявилось 10. Тепер вони мають можливість вивчати дивовижну книгу старійшини Талмейджа, але головне, вони отримали нові знання й досвід, підтримали своїх візитних сестер, зміцнили свідчення. ■

Переможці марафону

Свято для дітей

Наталія Круковська, Українська Львівська місія, Луцький приход

Ось уже майже 10 років я служу в Початковому товаристві. За цей час багато чого змінилося. Діти ростуть, хтось їде, приходять хтось новий, але незмінними залишаються любов і вдячність дітей, їхній щирий сміх і неповторний життєрадісний шум, який супроводжує нашу кожну зустріч в приході.

Дуже важливим днем у житті кожної людини є її власний день народження. Тому ми вирішили висловити свою любов до наших маленьких братів і сестер, започаткувавши традицію святкування їхніх днів народжень в Церкві. Ідея і мета цієї задумки полягала в тому, аби подарувати їм нашу любов, зробити їх щасливішими.

Перший такий захід відбувся 6 вересня 2014 року. Програма свята включала духовну частину, святковий обід і розваги. На самому початку ми усі зібралися в коло, взяли один одного за руки, заспівали гімн “Я Божее дитя”, послушали духовну думку про дружбу. Навіть

Всі ми друзі!

ми, дорослі, в ті хвилини відчували особливий дух єдності і любові один до одного.

До організації свята долучилися не тільки ті, хто був покликаний служити у Початковому товаристві. Важливе доручення мали самі іменинники. Ми сказали їм запросити на свято своїх друзів, включаючи не членів Церкви. У гості до дітей прийшов справжній ляльковий театр з виставою, спеціально підготовленою для цього дня—“Котик і Півник”. Прем'єра відбулася з великим успіхом. Гра театрального колективу була настільки надихаючою і щирою, що навіть 10-річні діти активно брали участь у виставі, співпереживали героям, які опинилися у скрутній ситуації і намагалися допомогти їм.

Настрій у дітей був по-справжньому радісний і святковий. Особливу атмосферу створював дизайн кімнати і красиво оформлені смачні страви, які приготували сестри-місіонерки разом зі старійшинами. А коли почалися ігри і дискотека, то позитивні емоції і життєрадісний сміх тривали безперервно.

Свято мало успіх, усі почувалися радісними і щасливими. Ми, дорослі, розуміємо, що діти—це наше майбутнє, і вони також є майбутнім Церкви. Ми вдячні, що Господь довірив нам їхні чисті душі і відкриті серця. Ми будемо намагатися, щоб ці нові покоління, ставши дорослими, могли виконати те, що їм буде доручено нашим Небесним Батьком. ■

**Це чудово—
побачити
диво!**

**ГОЛОСИ МІСЦЕВИХ СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ**

Наш секрет щастя

**Тетяна Богдан, Київський Український кіл,
Печерський приход**

Сім'я завжди була важливою для мене. Тому, коли я дізналася, яке місце Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів відводить побудові міцних сімей, я зрозуміла, що це саме те місце, де я хочу бути.

Президент Джозеф Філдінг Сміт сказав: “Ніщо не зможе підготувати людство до слави в Божому Царстві, як вірність завітам шлюбу” (Довідник “Зміцнення шлюбу”, с. 2). З роками ми з чоловіком ще більше зрозуміли, що шлюб—це велика щоденна робота. Бути вірним шлюбному завіту—означає ставити на перше місце сімейні стосунки, відсунувши все інше на другий план.

Ми з Павлом завжди любили свята, намагаючись привнести в наше спільне життя щось приємне: влаштувати вечерю при свічках, посидіти у кафе, пройтися після роботи по вечірньому місту... Але при цьому з самого початку ми обидва розуміли: сім'я—це те, над чим треба старанно трудитися, і по-справжньому близькі стосунки складаються тоді, коли їм приділяється багато сил і уваги.

На самому початку нашого життя разом, треба з вдячністю відмітити, яким мудрим і терплячим був мій чоловік. З часом і я стала мудрішою, багато чому навчившись за допомогою Церкви. Я і зараз продовжую навчатися.

Наше хрещення в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів дуже змінило наші стосунки. Мені здавалося, що неможливо стати ще ближчими один до одного, ніж ми були на той час, коли вирішили охреститися. Ми все робили разом, у всьому підтримували одне одного і, звичайно, приділяли особливу увагу нашим дітям. Але після того, як ми уклали шлюб на вічність у храмі, я помітила стрибок у розвитку і зміцненні наших взаємин.

Господь вчить нас любові. Сім'я—це Боже творіння, вона—центральна частина Його

плану спасіння. Знання про те, що моя сім'я може завжди бути разом, змінило моє ставлення до багатьох речей. Дотримання таких євангельських принципів, як віра, молитва, покаєння, прощення, повага, любов, наповнило наше життя особливим сенсом, зробило його радісним, сонячним, яскравим. Це дивно: життя за законами Бога наповнює кожен день щастям!

Євангелія змінює погляди на світ. Ми бачимо справжні цінності, розуміємо, як знайти мир і рівновагу. Я безмежно вдячна Богові за те, що Він дав мені можливість виховувати дітей в євангелії і вдосконалюватися самій, вивчаючи Боже слово і живучи відповідно до Його волі. Інколи я думаю, що якби я могла навчатися євангелії з дитинства, як мій син і дочка, а тепер вже й онуки, скількох рифів у сімейному житті я могла б уникнути! Я бачу, як мої діти будують стосунки вже у своїх сім'ях на основі принципів євангелії, скільки духовної мудрості вони проявляють у разі будь-яких труднощів!

Вивчаючи євангелію, я багато чого навчилася. Наприклад, терпінню. І якщо його іноді все ж таки не вистачає, я намагаюся якомога скоріше виправити ситуацію: знаходжу затишний куточок і молюсь, просячи Бога допомогти мені бути мудрою і впоратися з непотрібними емоціями, які заважають почути одне одного. Немає кращого способу відновити мир і спокій, ніж молитва!

Євангелія навчає служінню. А де, як не в сім'ї, ви можете часто застосовувати цей принцип на практиці! Важливо пам'ятати, що любов не є чимось даним один раз і назавжди. Любові також треба навчатися. Якщо ми послухні слову Господа, наші стосунки розвиваються, а почуття стають ще ніжнішими і сильнішими.

Я знаю точно: якщо пара уклала свій шлюб на вічність і свято тримається завітів, укладених з Господом, то в такій сім'ї всі будуть щасливими, незалежно від випробувань, які випадуть на їхню долю. Якщо ми молимося разом, якщо ми служимо разом, якщо ми разом вирішуємо важливі питання, якщо ми готові жертвувати одне для одного, слухати, розуміти, висловлювати свої

**Тетяна Богдан
с чоловіком
Павлом**

почуття, якщо уникаємо критики, вміємо бути терплячими, якщо намагаємося бути уважним і турботливими, то Господь зробить наш шлюб ще міцнішим.

Мені запам'яталися слова дружини Президента Гордона Б. Хінклі, яка сказала, що вона була дуже вдячна своєму чоловіку за те, що він завжди давав їй можливість літати. Мені б хотілося повторити те саме: я дуже вдячна своєму чоловіку за те, що він дає мені крила.

Я знаю, що Господь, завдяки євангелії, змінює наші серця, змінює наше життя. У цьому і є секрет нашого щастя. ■

Наше тіло священне

Наталія Вербенська, Київський Український кіл, Печерський приход

У нашій Церкві є багато храмів в різних країнах і кожен з них є унікальним, але всі вони побудовані для однієї мети—служити Господу. Кожен з нас, як храм. Президент Томас С. Монсон сказав: “Бог, наш Батько, має вуха, щоб чути наші молитви. Він має очі, щоб бачити наші вчинки. Він має вуста, якими промовляє до нас. Він має серце, щоб відчувати співчуття і любов. Він—реальний. Він—живий. Ми—Його діти, створені за Його образом. Ми виглядаємо, як Він, а Він виглядає, як ми”

(“I Know That My Redeemer Lives”, *Tambuli*, Apr. 1988, 6).

Ми знаємо з Священних Писань, що були створені за образом і подобою Бога. Президент Гордон Б. Хінклі сказав: “Наші тіла є священними. Їх було створено за образом Бога. Вони прекрасні—творіння Божества. Жоден фотоапарат не можна порівняти з чудом людського ока. Жоден зі створених насосів не може працювати так довго і витримувати таке велике навантаження, як людське серце. І вуха, і мозок—це диво. ... Разом з іншими частинами й

органами тіла вони є витвором неземного, всемогутнього генія Бога” (“Be Ye Clean”, *Ensign*, May 1996, 48).

Деякі люди думають, що їхнє тіло є їхньою власністю і що вони можуть робити з ним все, що вони хочуть. Але Павло навчав: “Чи не знаєте ви, що ви Божий храм, і Дух Божий у вас пробуває? Як хто нівечить Божого храму, того знівечить Бог, бо храм Божий святий, а храм той—то ви!” (1 Кор. 3:16–17).

Пам’ятати про цей вірш мені допомагає наш син. Ми з чоловіком любимо дивитися на нашого малюка, якому трохи більше року. Дивлячись на його пальчики, ніжки, вії, носик, ми краще розуміємо, наскільки священним і досконалим є наше тіло. У метушливому житті ми ставимося до нього як до чогось буденного, іноді не цінуємо або критикуємо його. Я впевнена, що ми маємо ставитися до творіння Того, Хто створив нас і “світи без числа...” з більшою вдячністю

Наталія з чоловіком Дмитром

(Мойс. 1:33). Нам потрібно більше цінувати те, що нам було дано, не дозволяючи нічому поганому паплюжити їх.

Ви тільки вдумайтеся: “Наше тіло—храм Бога”. Не просто дім, будівля, а саме храм, і нам потрібно ставитися до нього як

і до всього священного. Наша духовна краса відображається у зовнішній привабливості, тому я дуже вдячна Богові за всі свої знання і благословення, які у мене є, і за можливість навчатися правильно ними розпоряджатися. ■

Дякую за те, що ви мене знайшли

Юрій Єгоров, Українська Львівська місія, Львівський приход

За рік до мого хрищення зустрів двох місіонерів Церкви на вулиці. На запитання: “Чи читаєте ви Біблію?” я відповів приблизно так: “Біблія, Біблія, у нас є своя Біблія”. Потім, читаючи Книгу Мормона, я згадав про цей випадок.

Через деякий час в травні я йшов однією з центральних вулиць міста Львова і побачив стенд, на якому були якісь зображення, тексти, а поруч стояли кілька юнаків і співали. “Знову мормони,—подумав я.—Ну зараз я вам дам!” Підійшовши з наміром якимось чином їх зачепити, я почав ставити запитання: “Що ви тут робите? Чому приїхали в Україну? Навіщо нам тут американська Церква? Хто такий Мормон?” На мої запитання я отримував спокійні й прості відповіді, а після короткої розмови погодився читати Книгу Мормона. Але у місіонерів не було ще

одного примірника книги, і вони запросили мене прийти за нею в неділю об 11 годині.

На кілька днів я забув про нашу розмову, але в неділю прокинувся досить рано і став ходити по кімнаті, намагаючись згадати, куди мені потрібно було йти в той день. Зазвичай, кожна неділя починалася для мене о 12 годині, тому моя дружина Ольга була дуже здивована, що я так рано піднявся, і запитала, чому я не сплю. І тоді я загадав про запрошення і книгу.

Коли я знайшов адресу, то був здивований, що то була звичайна квартира на другому поверсі житлового будинку в самому центрі Львова. Я довго вагався чи дзвонити у двері, але хтось підіймався знизу і сказав: “Дзвоніть-дзвоніть, вам зараз відкриють”. Мені відкрили і я побачив кілька незнайомих чоловіків і... завагався, може не варто заходити? Але у той

Юрій Єгоров з групою членів Церкви на служінні “Мормони. Руки допомоги” (крайній зліва).

момент промайнуло знайоме обличчя, я впізнав місіонера, з яким розмовляв на вулиці. Старійшина Еванс запросив мене увійти. Я мав намір тільки взяти Книгу Мормона і піти, але він сказав мені, що через кілька хвилин почнеться богослужіння і якщо я хочу, то можу залишитися. Мені було цікаво, і я погодився.

Ми увійшли до зали, де стояло фортепіано, трибуна, стіл і кілька рядів стільців. Ми сіли. До зали почали заходити люди. Вони тепло вітали один одного, включаючи мене. Мою увагу привернув стіл, вкритий білою скатертиною, і я твердо вирішив—сьогодні я дізнаюся все про цю церкву!

Мені пояснили, що зараз буде причастя, і я, якщо схочу, можу прийняти його, а на початку всі разом заспівають гімн, який можна співати, дивлячись на слова в книзі, або просто сліdkуючи за ними очима. Пролунав гімн “Мое спасіння—Ти” і щось дивне почало відбуватися зі мною—сльози текли по щоках, і мені знадобилося закрити обличчя, щоб не виказати себе.

То був день свідчень, і він мене просто вразив—кожен, не тільки “священик”, який вів збори, міг встати і говорити.

Свідчення людей справили на мене сильне враження, вони виявилися великим одкровенням для мене. Намір швидко піти зі зборів зник. Я залишився на другу годину, а потім і на третю.

Перед тим, як піти, я трохи поговорив з місіонерами. Вони хотіли більше розповісти про Книгу Мормона. Вони попередили, що спочатку багато чого буде незрозумілим і запропонували допомогти у її вивченні. Я погодився. Так почалися зустрічі-бесіди в нас вдома.

А через 2 місяці я охристився, потім дочка, а потім і дружина. Найважче було відмовитися від кави, чаю та цигарок. Я думав, що це неможливо. Але хлопці наробили мені “штучних” цигарок—у кожній був вірш з Книги Мормона. “Коли захочете палити—діставайте по одній з пачки і ... читайте ...”. Мені допомогло!

Ось уже 14 років як я член Церкви. У мене не було сумнівів у правильності мого вибору. Тут я відчуваю гармонію і повноту евангелії. Я так довго шукав на фейсбуці моїх перших місіонерів—старійшину Еванса і старійшину Харріса. Нещодавно я надіслав їм кілька слів: “Дякую, що ви мене знайшли”. ■

Ти маєш їхати на місію

Данило Давидов, Київський Український кіл, Боршагівський приход

“Т

и маєш їхати на місію. Це саме те, що ти маєш робити зараз”,—такі думки з неймовірною силою захопили мій розум в один з березневих вечорів, коли я думав про своє майбутнє. Тепер я розумію, що пророк Джозеф Сміт мав на увазі, коли розповідав про свій досвід читання Послання Якова 1:5: “Ніколи жодне Священне Писання не зворушило людського серця з такою силою, як ці слова зворушили мене”. Те саме я відчув того вечора.

Перше, що спало мені на думку, як реакція на заклик їхати на місію, були аргументи з приводу того, що я ще не закінчив повністю навчання, потім виникли питання на кшталт, що я скажу своїм друзям, потім з’явилися сумніви, чи я зможу? Я намагався позбутися думок про місію, але не зміг. Як тільки я відкладав їх, то відразу відчував страх і тривогу, а розмірковуючи про своє служіння на місії, зразу ж заспокоювався і відчував душевний спокій. Я зрозумів, що це заклик від Бога.

Я почав готувати документи і чітко вирішив для себе, що я буду повністю покладатися на

Старійшина Давидов (зліва) з колишнім напарником, старійшиною Джорданом Бейтманом.

провідників священства і Господа. Вже через 2 місяці я отримав свій довгоочікуваний конверт і дізнався, де Господь хотів мене бачити — в Російській Самарській місії. Думка про те, що це буде те місце, де я проведу 10% вже прожитого життя, надихнула мене настільки, що я вже не міг думати ні про що інше. Я почав активно вивчати Священні Писання, як робив це раніше. Я також почав думати про людей, яких Господь підготував на моєму шляху і навіть намагався змодельовати запитання і сумніви, які з'являтимуться в них. Але як тільки мене було рукопокладено в новому покликанні, я відчув, що Господь зі мною і що Він не залишить мене одного.

І Він не залишив. Протягом усього служіння в моїй пам'яті зібралось багато історій про “золотих” зацікавлених Церквою, які швидко приймали євангелію, і про тих, хто зустрічався і не бажав нічого слухати, зі злістю нападаючи на нас. Все це буденність місіонерської роботи. Найважливіше, що відбувалося зі мною, — зміцнення мого свідчення про Спокуту Господа нашого Ісуса Христа і Його відновлену євангелію. Я мав чудову нагоду відчувати вплив Святого Духа кожного дня і ділитися своїми відчуттями з оточуючими. Це найкраще, що я відчув за ці 2 роки. Почуття радості від того, що людина кається, а це саме те, для чого Господь покликає місіонерів в усьому світі (УЗ 18:6), це найвеличніше почуття радості, яке я будь-коли відчував у своєму житті.

Я зустрів багато людей, які відкрито зневажали мене через Того, Кого я представляв, а також і тих, хто готовий був залишити все і слідувати за Ним. Я відчував, що роблю те, чого хоче Небесний Батько і Його Син, тому я знав, що я є частиною Його плану тут, на землі. Я безмежно вдячний Господу за такий досвід. Я часто ловив себе на думці, що це смішно не розуміти простих і зрозумілих істин про відновлену євангелію, а також той спосіб, завдяки якому про все це можна дізнатися (Мороній 10:3–5). Врешті-решт, я навчився поважати бажання і наміри кожної дитини нашого Батька

і навчився запитувати Його про те, як я можу допомогти їм дізнатися істини, яку Він так щиро відкрив мені через вплив Святого Духа.

Його Церква знову на землі, і у нас є привілей бути робітниками у Його винограднику в ці останні дні (Якова 5:75). Мені хочеться сказати кожному — не втрачайте свій шанс служити Богові. Книга Мормона — це Його слово. Вона насправді наближає людину до Бога більше, ніж будь-яка інша книга в світі (вступ до Книги Мормона). Не сумнівайтеся і служіть Йому. ■

Календар для проведення щотижневого домашнього сімейного вечора у 2015 році

Президентство території отримало позитивні відгуки щодо календаря для проведення домашнього сімейного вечора у 2014 році, який було надруковано та розповсюджено серед наших сімей у січні і лютому. Такий календар добре служив джерелом ідей і приємним нагадуванням про великі благословення, які приходять до батьків і дітей у сім'ях, де по понеділках у вечері регулярно проводяться такі зібрання.

Цього року було вирішено продовжити видавництво такої візуальної допомоги, але з деякими змінами. Цього разу, це буде щотижневий планувальник з ідеями для кожного вечора понеділка протягом року, включаючи духовну думку, вірші з Писань, поради для сімейної гри або заходу і кулінарні рецепти.

Через великий обсяг і витрати, пов'язані з друком,

пропонується розповсюдити календар для проведення домашнього сімейного вечора у 2015 році не в друкованому вигляді, а у двох електронних форматах: у 1) pdf-форматі, який можна завантажити на ваш комп'ютер або планшетний пристрій і, за вашим бажанням, роздруковувати сторінку за сторінкою і 2) он-лайн версія. Спеціально розроблений веб-сайт буде доступний для всіх через комп'ютер або мобільний пристрій.

Посилання на завантаження pdf-файлу або посилання на “Календар для проведення ДСВ у 2015 р.” можна знайти на веб-сайті LDS.ru.

Так само, як і минулого року, рекомендується проводити спеціальні збори для всіх дорослих членів Церкви для ознайомлення з календарем і обговорення важливості проведення щотижневих домашніх сімейних вечорів. ■